

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.151/2021/9.

A felperes: felperes, felperes címe

A felperes képviselője: dr. Kulcsár István ügyvéd, felperesi képviselő címe

Az alperes: alperes, alperes címe

Az alperes képviselője: dr. Páger Dávid kamarai jogtanácsos, alperes címe

A per tárgya: személyes adatok védelme

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 64.P.23.097/2019/67.

r é s z í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét az elbírált kereseteket illetően helybenhagyja, a X/1. számú kereset vonatkozásában a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására, újabb határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 125.000 (százhuszonezer) forint másodfokú perköltséget. A hatályon kívül helyezéssel felmerült másodfokú perköltség személyenként 15.000 (tizenötezer) forint.

A részítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes 2011. június 3-tól 2014. augusztus 10-ig volt az alperes alkalmazottja. A munkaviszony a felek közös megegyezése alapján szűnt meg. Ezzel egyidejűleg az alperes felperessel kötött pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szerződése is megszűntek. A felperes ezt követően több alkalommal telefonon kapcsolatba lépett az alperes alkalmazottaival, személyes adatainak kezeléséről szóló tájékoztatást, különböző dokumentumok kiadását kérte. Több alkalommal az alperes különböző fiókjait is felkereste, az ott dolgozókkal és a biztonsági őrkkel vitába keveredett, ezen alkalmakkor kamerafelvételek is készültek. Az alperes 1. úti fiókjában 2017. szeptember 12-én készült

kamerafelvételt az alperes a felperes kérésére zárolta, ennek tényéről 2017. október 4-én kelt válaszelevelükben a felperest tájékoztatták.

[2] A felperes 2016-ban pert indított az alperes ellen, amelynek során a munkaviszonyával és banki ügyféli státuszával összefüggésben az alperesnél keletkezett és személyes adatait tartalmazó iratok kiadását kérte egyéb más személyiségi jogi sérelemmel kapcsolatos keresetének előterjesztése mellett. Kérte annak megállapítását is, hogy az alperes a személyes adatkezelés során az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 15. § (1) és (4) bekezdését megsértve járt el.

A Fővárosi Törvényszék a 35.P.20.311/2016/50. szám alatt folyó perben 2017. július 3-án kelt ítéletével a felperes keresetét elutasította, mely ítéletet a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.041/2017/41. számú ítéletével helybenhagyott.

[3] A felperes 2017. szeptember 13. és 14. napján írásban az alpereshez fordult, amelyben – többek között – egyes személyes adatai kezeléséről és azok átadásáról kért tájékoztatást. Az alperes 2017. október 3. és 4. napján válaszolt a felperes megkereséseire. Jelen per folyamatban léte alatt a felperes 2018. május 14-én és június 11-én is terjesztett elő személyes adatai kapcsán kérelmeket az alpereshez.

[4] A felperes a következő kereseteket terjesztette elő:

I/1.

Annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az Info tv. 15. § (1) és (4) bekezdését, továbbá rendelkezéseit azzal, hogy a 2017. október 19-ei felperesi beadvány 4. számú melléklete szerinti válaszával ezen pont kapcsán a tájékoztatási kötelezettségét nem teljesítette.

I/2.

Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2017. október 19-ei beadvány mellékletének 2. pontja vonatkozásában a tájékoztatási kötelezettség teljesítésére.

I/3.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette személyes adatainak kezeléséről való tájékoztatási kötelezettségét a 2017. október 19-i kérelme 1. számú mellékletének 3. pontját illetően, amikor is nem tájékoztatták, hogy mely személyes adatait kezelik az Info tv. 6. §-a alapján, és mi az adatkezelés célja és időtartama.

I/4.

Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2017. október 19-i kérelme 1. számú mellékletének 3. pontját illetően a tájékoztatási kötelezettségének teljesítésére.

I/5.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette személyes adatainak kezeléséről való tájékoztatási kötelezettségét a 2017. október 19-i kérelme 1. számú mellékletének 5. pontját illetően, amikor is nem tájékoztatták azon adatvédelmi incidens részleteiről, mely a 2012-es és a 2013-as években a bankkártyája letiltására és felfüggesztésére vezetett.

I/6.

Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2017. október 19-i kérelme 1. számú mellékletének 5. pontját illetően a tájékoztatási kötelezettségének teljesítésére.

I/7.

Annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az Info tv. 15. § (1) és (4) bekezdését azzal, hogy a 2017. október 19-ei beadvány melléklete szerinti válaszával kapcsolatban a tájékoztatási kötelezettségét nem teljesítette.

I/8.

Arra kérte kötelezni az alperest, hogy ezen tájékoztatási kötelezettségének tegyen eleget.

I/9.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette személyes adatainak kezeléséről való tájékoztatási kötelezettségét a 2017. október 19-i kérelme 1. számú mellékletének 15. pontját illetően, amikor a 2017. szeptember 12-én a 1. úti fiókban készült kamerafelvételek kapcsán nem tájékoztatták.

I/10.

Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2017. október 19-i kérelme 1. számú mellékletének 15. pontját illetően a tájékoztatási kötelezettségének teljesítésére oly módon, hogy biztosítsa a felvételek megtekintését.

II/1.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette személyes munkaügyi adatainak zárolására és arról való tájékoztatására vonatkozó kötelezettségét a 2017. október 19-i kérelme 2. számú mellékletének I. fejezetét illetően.

II/2.

Kérte az alperes kötelezését a személyes munkaügyi adatainak zárolására és arról való tájékoztatására a 2017. október 19-i kérelme 2. számú mellékletének I. fejezetét illetően.

III/1.

Annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az Info tv. 15. § (1) és (4) bekezdését azzal, hogy a felperesi beadvány 4. és 5. számú melléklete szerinti válaszával ezen pontok kapcsán a tájékoztatási kötelezettségét nem teljesítette. A kereseti kérelemhez tartozó személyes adatok köre az írásbeli dolgozói panaszok, a róla készített személyzeti előterjesztések, banki belső teljesítményértékelések, magyar és angol nyelvű szakmai önéletrajza, a felperesre vonatkozó személyes dokumentumok, a felperessel folytatott, Telecenteren rögzített beszélgetések.

III/2.

Kérte az alperes kötelezését a tájékoztatási kötelezettség teljesítésére oly módon, hogy ezen dokumentumokat elsősorban számára másolatban papír alapon és digitális adathordozón adja ki, illetve engedjen betekintést a dokumentumokba.

III/3.

Annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az Info tv. 15. § (1) és (4) bekezdését azzal, hogy a felperesi beadvány 4. és 5. számú melléklete szerinti válaszával ezen pontok kapcsán a tájékoztatási kötelezettségét nem teljesítette (2. számú melléklet II. fejezet 10. és 11. pont).

III/4.

Kérte az alperes kötelezését a tájékoztatási kötelezettség teljesítésére.

IV/1. és 2. számú kereseteitől a felperes elállt.

V/I/A és B.

Kérte az alperes 100.000 forint összegű sérelemdíjban való marasztalását a I/9. számú jogsértés kapcsán és 1.400.000 forint megfizetésére a III/1. számú kereseti kérelemmel összefüggésben.

V/II/A és B.

Kérte az alperes 100.000 forint és 200.000 forint összegű sérelemdíjban való marasztalását az I/1. és az I/3. számú jogsértés kapcsán.

V/II/C.

Kérte az alperes 300.000 forint összegű sérelemdíjban való marasztalását az I/5. számú jogsértés kapcsán.

VI/1-3. számon előterjesztett keresetektől a felperes elállt.

VI/4.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette az Info tv. 20. § (1) és (2) bekezdésén alapuló előzetes tájékoztatási kötelezettségét a banküzemi személyes adatai vonatkozásában, különösen a számlakivonatok, számlaszerződés, hitelszerződés, adósminősítés, bankkártyaszerződés, Telecenter beszélgetések, továbbá befizetési bizonylatai kapcsán.

VII/1-4. számon előterjesztett keresetektől a felperes elállt.

VII/5.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette személyes adatainak kezeléséről való tájékoztatási kötelezettségét a 2018. január 29-i kérelme 2. számú mellékletének 1.a. pontját illetően, mivel név1 ügyintézővel 2017.01.01-2017.10.31. között folytatott telefonbeszélgetéseket nem küldte meg részére, továbbá nem biztosította, hogy azokba belehallgasson.

VII/6.

Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2018. január 29-i kérelme 2. számú mellékletének 1.a. pontját illetően, azaz a kért telefonbeszélgetések másolatban történő kiadására, másodlagosan arra, hogy azok meghallgatását biztosítsa számára az alperes székhelyén.

VII/7.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette személyes adatainak kezeléséről való tájékoztatási kötelezettségét a 2018. január 29-i kérelme 2. számú mellékletének 1.b. pontját illetően mikoris nem tájékoztatta, hogy név1 telefonbeszélgetéseit rögzítik.

VII/8.

Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2018. január 29-i kérelme 2. számú mellékletének 1.b. pontját illetően tájékoztatási kötelezettségének teljesítésére, oly módon, hogy írásban közölje név1 telefonján folytatott beszélgetések rögzítésének célját, az adatkezelés időtartamát, az érintettkénti hozzáférés gyakorlásának módját és az adatkezelés minden egyéb körülményeit illetően.

VII/9.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette személyes adatainak kezeléséről való tájékoztatási kötelezettségét a 2018. január 29-i kérelme 2. számú mellékletének 2. pontját illetően, mivel a kért telefonbeszélgetéseket nem küldte meg részére, továbbá nem biztosította, hogy azokba belehallgathasson.

VII/10.

Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2018. január 29-i kérelme 2. számú mellékletének 2. pontját illetően, azaz a kért telefonbeszélgetések másolatban történő kiadására, másodlagosan arra, hogy azok meghallgatását biztosítsa számára az alperes székhelyén.

VII/11.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette tájékoztatási kötelezettségét a 2017. október 4-i válaszával, amikor is nem tájékoztatta a felperest a képmásával ellátott azon körlevélről, melyet az alperesi fiókhálózat valamennyi tagjának, továbbá minden ott alkalmazott biztonsági őrnek megküldtek azzal, hogy felperest ne engedjék belépni.

VII/12.

Kérte az alperes kötelezését a körlevélről való tájékoztatás teljesítésére oly módon, hogy abból elsődlegesen hitelesített, másodlagosan egyszerű másolati példányt adjon ki részére, harmadlagosan, hogy betekintést biztosítson számára.

VII/13.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes a körlevéllel megsértette a személyes adatok kezelésére vonatkozó rendelkezést, mivel a felperes hozzájárulása nélkül kezelte a róla készült fényképet és a további adatokat.

VII/14.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes a körlevél széles körű megküldésével megsértette a személyes adatok célhoz kötött kezelésének elvét.

VIII/1.

A felperes a keresettől elállt.

IX/1.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette személyes adatainak kezeléséről való tájékoztatási kötelezettségét név1 ügyintézővel folytatott telefonbeszélgetések kapcsán.

X/1.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette az adatbiztonság követelményét, az Info tv. 7. § (2), (3) és (5) bekezdését azáltal, hogy a 2017. október 19-ei dátumú keresetlevél 1. számú mellékletének 5. pontjára nem válaszolt, az adatvédelmi incidenst nem rögzítette, veszélyeztette a banktitoknak is minősülő ügyfél személyes adatok kezelését, az adatbiztonság követelményét. Kérte informatikai szakértő kirendelését.

XI/1/A-G.

Kérte az alperes sérelemdíjban való marasztalását 100-100.000 forint erejéig a VII/5., 7., 9., 13., 14., IX/1., továbbá 300.000 forint erejéig a VII/11. szám alatti jogsértésekre tekintettel.

XII/1.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette az Info tv. 15. §-át, továbbá az EU általános adatvédelmi rendeletének 14. cikk (2) bekezdésnek c) pontját és 15. cikk (3) bekezdését a 2019. január 30-ai beadvány 1. számú mellékletének 1-7. pontjára adott válasz és adatkezelői intézkedés elmulasztásával.

XII/2.

Kérte az alperest a tájékoztatási kötelezettség teljesítésére kötelezni.

XIII/1.

Arra kérte kötelezni az alperest, hogy a Ptk. 2:43. § e) pontja alapján a személyiségi jogainak megsértése miatt és az Info tv. 23. § (1) bekezdése alapján 1.400.000 forint megfizetésére, mert az adathozzáférési jog érintetti gyakorlását nem biztosította.

XIV/1/A.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a 2017. szeptember 12-én készült kamerafelvételek zárolásáról szóló tájékoztatási kötelezettségét.

XIV/1/B.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a 2017. szeptember 12-én készült kamerafelvételek zárolására vonatkozó kötelezettségét.

XIV/1/C.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2017. szeptember 12-én készült kamerafelvételek zárolására vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget.

XIV/2.

Kérte az alperes kötelezését a XIV/1. szerinti kamerafelvételek zárolására és a zárolásról való tájékoztatásra.

XIV/3/A.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a 2018. április 10., 11., május 7. és 8. napján készült kamerafelvételek zárolására vonatkozó tájékoztatási kötelezettségét.

XIV/3/B.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a 2018. április 10., 11., május 7. és 8. napján készült kamerafelvételek zárolására vonatkozó kötelezettségét.

XIV/3/C.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2018. április 10., 11., május 7. és 8. napján készült kamerafelvételek zárolására vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget.

XIV/4.

Kérte az alperes kötelezését a XIV/3. szerinti kamerafelvételek zárolására és a zárolásról való tájékoztatásra.

XV/1/A-B.

Kérte az alperes sérelemdíjban való marasztalását 100.000 forint erejéig a XIV/1., továbbá 400.000 forint erejéig a XIV/2. szám alatti jogsértésekre tekintettel.

[5] A felperes keresetét részben az Info tv. 2018. július 26-án hatályba lépett rendelkezéseire, részben a módosítást megelőző számozás szerint az Info tv. 4. § (1) és (2) bekezdés, 5. § (1) bekezdés a) és b) pontjára, 7. § (1)-(3) bekezdés, 14. § a) és c) pontja, 15. § (1) és (4) bekezdés, 17. § (4) bekezdés, 18. § (1) és (2) bekezdés, 20. § (1) és (2) bekezdés, továbbá a Ptk. 2:43. § rendelkezéseire alapította.

[6] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes kereseti kérelmének azon része, amely valamely jogsértés megállapítására irányult azért alaptalan, mert a felperes nem valószínűsítette a Pp. 123. §-ban foglaltak fennállását. Az Info tv. pedig sui generis alapon nem biztosít ilyen típusú jogvédelmet. Az Info tv. az adatkezelés fogalmát meghatározza, az adatkezelésen belül pedig nem értelmezhető az a fajta

tájékoztatási kötelezettség, amelyre a felperes hivatkozik. A sérelemdíj iránti igény tekintetében azzal érvelt, hogy a felperes ennek alapjaként nagyobb részt a tájékoztatás elmulasztását jelölte meg, ehhez képest az Info tv. csak és kizárólag akkor tesz lehetővé ilyen típusú szankció alkalmazását, ha jogellenes adatkezeléssel valósul meg a jogsérelem. A további kérelmek egy része iratmásolatok kiadására irányul, ilyen típusú jogot sem biztosít az Info tv. Ezen túl, ha és amennyiben a felperes állításai valónak bizonyulnának az akkor sem jelentene olyan sérelmet számára, mely bírósági jogvédelmet igényelne, illetőleg sérelemdíj megfizetésre vonatkozó kötelezettséggel járhatna. Vitatta, hogy az kúthálózatához kötődő adatvédelmi incidens kapcsán adatkezelő lenne, hogy az ügyintézővel folytatott telefonbeszélgetés rögzítésére sor került volna, továbbá, hogy a felperesnek megküldött tájékoztatások nem feleltek volna meg a hatályos előírásoknak.

[7] Az elsőfokú bíróság a 2020. február 26-án meghozott 9-I. sorszámú végzésével az I/1., 2., 7., 8.; a III/1-4.; a IV/1., 2.; a V/1/B.; a V/2/A, D, E; a VI/1-3.; a VII/1-4.; VIII/1.; a XII/1-2. és a XIII/1. szám alatti keresetek tekintetében a pert megszüntette. A Fővárosi Ítéltábla a 2.Pkf.25.641/2020/4. számú, 2020. szeptember 29. napján meghozott végzéssel az elsőfokú bíróság végzését részben megváltoztatta és a pert a felperes 64.P.23.435/2018/18. számú beadványában szereplő számozást követve a IV/1., IV/2., VI/1., VI/2., VI/3., VII/1., VII/2., VII/3., VII/4. valamint a VIII/1. számú kereseti kérelmek vonatkozásában szüntette meg, az egyéb kereseti kérelmek tekintetében a per megszüntetését mellőzte.

[8] Az elsőfokú bíróság 2020. szeptember 16. napján az ekkor nem jogerős permegszüntető végzésre tekintettel részítéletet hozott, amelynek rendelkező része szerint a felperes kereseti kérelmeit elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 215.000 forint perköltséget.

[9] A perbeli jogvitára az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvénynek a 2017. október és 2018. július 25-ig hatályos rendelkezéseit tartotta irányadónak. Ismertette az Info tv. 4. § (1) és (2) bekezdését, az 5. § (1) bekezdését, a 7. § (1), (2) és (3) bekezdését, a 14. § a), b), c) pontjait, a 15. § (1) és (4) bekezdését, a 17. § (1), (2), (3) és (4) bekezdését, a 18. § (1) és (2) bekezdését, a 20. § (1) és (2) bekezdését.

[10] A részítélet indokai szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 1:5. § (1) bekezdése a joggal való visszaélés általános tilalmát rögzíti. Joggal való visszaélésnek minősül személyes motivációval, mint egy vélt konfliktus miatti retorzióként igényelni speciális információkat, az ilyen motivációjú személyes érdek által vezérelt joggyakorlás nem felel meg az alanyi jog társadalmi rendeltetésének. Megítélése szerint a felperes vélt konfliktus miatt retorzióként kívánja alanyi jogát gyakorolni. Ez nem fér össze a személyes adatok védelméhez fűződő jog Alaptörvényben, illetve az Info tv.-ben biztosított rendelkezésével, ami szükségszerűen a Ptk. 1:5. § (1) bekezdésébe ütközik.

[11] A felperes jogsértés megállapítására vonatkozó kereseti kérelmei az elsőfokú bíróság megítélése szerint azért alaptalanok, mert az Info tv. 22. § (5) bekezdése a bíróság által alkalmazható jogkövetkezmények között nem nevesíti a jogsértés megállapítását. A felperes az Info tv. 14. §-a alapján az alperestől teljesítést is követelhet, így a Pp. 123. §-a alapján sincs helye megállapítási keresetnek. A Ptk. 2:43. § (1) bekezdés e) pontja alapján elvi lehetősége fennáll a személyiségi jog megsértésének. Azonban az, hogy az alperes a felperes zárolásra vonatkozó kérelmét nem teljesíti alkalmatlan a jogsértés előidézésére.

[12] A személyes adatok kezeléséről való tájékoztatás, adatok kiadása (eredetben, másolatban), a betekintés biztosítása, a zárolás tekintetében az volt az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy a felperesről kezelt személyes adatokhoz az alperes nem a felperes kezdeményezésére létrejött jogviszonyok keretében jutott, azt vagy a felperes önként hozta tudomására vagy azok a jogviszonyok természetes velejárói. A felperes a 35.P. tanács előtti

perben azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest valamennyi birtokában lévő személyes adat kiadására, illetőleg kérte az e körben keletkezett hangfelvételek és azok leiratainak kiadását is. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a joggal való visszaélésnek minősül, ha a felperes közvetlenül a perbeli ellenfelétől a peresített adatai körében a peres eljárásban előterjesztett alperesi álláspont ismeretében jogerős döntés bevétele nélkül terjeszt elő újabb és újabb kérelmeket és panaszokat. Az Info tv. 15. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatás nem foglalja magába az adat kiadását vagy azt, hogy az érintett adatkezelő által kezelt adataiba betekinthessen. A 14. § taxatív felsorolja azt, hogy az érintett mit kérelmezhet, a 22. § (5) bekezdése pedig arról rendelkezik, hogy a perben a bíróság nem kötelezheti az adatkezelőt. Ezek alapján pedig a felperes az alperestől nem kérelmezhet az általa megjelölt magatartásokat, az Info tv. 14. §-a alapján ezek teljesítésére a bíróság sem kötelezheti az alperest. Érvelése szerint a bírósági joggyakorlat is egységes a tekintetben, hogy az Info tv. 15. §-a alapján az érintett nem kérheti a személyes adatai kiadását. A felperes által igényelt sérelemdíj iránti igényt az elsőfokú bíróság jogalap hiányában utasította el. Azt állapította meg, hogy a felperes által felhívott magatartások személyiségi jogsértés megvalósítására nem alkalmasak. Utalt arra is, hogy a Ptk. 6:525. § (1) bekezdése szerint a károsultat kármegelőzési, kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettség terheli. A felperes által hivatkozott jogsérelem alapvető kiváltó oka a felperes felróható magatartása volt. A felperes bizonyítási indítványainak teljesítését mellőzte, mivel álláspontja szerint azok a jogvita eldöntéséhez szükségtelenek voltak. A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján döntött. Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

[13] Az elsőfokú részítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság részítéletét elsődlegesen a Pp. 252. § (2) bekezdése, másodlagosan a Pp. 252. § (3) bekezdés alapján helyezze hatályon kívül és utasítsa az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára. Kérte, hogy az ítéltábla a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján rendelje el, hogy a pert az elsőfokú bíróság másik tanácsa tárgyalja.

[14] Fellebbezésében felsorolta, hogy a felperes mikor hány darab kereseti kérelmet terjesztett elő. Ezen kereseteket két csoportra osztotta egyrészt azokra, amelyek a jogerősen már lezárt 35.P.20311/2016-os ügyhöz kapcsolódtak. Másrészt azokra, amelyeket a bíróság előtt még nem érvényesített. Az elsőfokú bíróság először a pert megszüntette, majd a per tárgyalását felfüggesztette. A Fővárosi Ítéltábla ezen végzéseket megváltoztatta, az elsőfokú bíróságot az eljárás folytatására utasította. Az elsőfokú bíróság 9-II. sorszámú végzésében azt közölte a felekkel, hogy az alperessel szemben érdemi vizsgálatra tartozik azon keresetek csoportja, amelyek a korábbi perrel nem voltak összefüggésben. Ennek ellenére úgy hozott részítéletet, hogy semmiféle bizonyítást nem folytatott le. Sérelmezte, hogy a felperes eljárását joggal való visszaélésnek minősítette. Az elsőfokú bíróság a jogszabály alapján soron kívüli eljárásban számos esetben elmulasztotta a határidőben történő intézkedést. Egyáltalán nem fejtette ki azt, hogy a felperes kereseti igénye miért valósít meg joggal történő visszaélést.

[15] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti bizonyítási teher kiosztását elmulasztotta, ami önmagában indokolja az elsőfokú részítélet hatályon kívül helyezését. Ugyancsak az elsőfokú részítélet hibájának tartotta, hogy a rendelkező rész nem tartalmazza, hogy a részítélet pontosan mely felperesi kereseti kérelmekre vonatkozik.

[16] Hivatkozott arra is, hogy ugyan a korábbi perben hozott döntés még nem ismerte el a betekintési jogot, annak lezárultát követően azonban az ítéltábla és a Kúria ezt elismeri, általában még a másolati jogot is. A felperes jelen perben kiemelt hangsúlyt fektetett

az Alaptörvényben az Info tv., az Európai Parlament és Tanács 95/46/EK Irányelvére és 2016/679. számú adatvédelmi rendeletre, alkotmánybírósági határozatokra és a NAIH állásfoglalásokra. Utalt a 2017. november 9-i beadványában írtakra. Kérte, hogy ezen jogi érvelését is vegye figyelembe a Fővárosi Ítéltábla. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem bírálta el a felperes előzetes döntéshozatalra irányuló kérelmét. Hivatkozott arra is, hogy minden egyes Info tv. és GDPR-t érintő adatalannyal szembeni jogsértés az adatalany Ptk. 2:43. § e) pontja szerinti a személyes adatok védelméhez való személyiségi jog megsértését eredményezi. Adatvédelmi megállapítási kereseti kérelem előterjesztésére a nevesített személyiségi jog miatt is kétséget kizáróan van lehetőség. Téves az elsőfokú bíróság érvelése arra vonatkozóan, hogy a zárolás adatkezelő általi kötelező végrehajtása nem valósíthat meg adatvédelmi mulasztást. A zárolási jog az adatalanyok egyik legfontosabb jogosultsága. Álláspontja szerint a részítélet hatályon kívül helyezését indokolja, hogy az elsőfokú bíróság a sérelemdíj körében valós indokokat nem sorolt fel, mindössze arra utalt, hogy a jogsérelem kiváltó oka a felperes magatartása.

[17] További érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást nem tárta fel a felperes bizonyítási indítványának elutasítását a részítéletben nem indokolta meg, ezért a részítélet a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközik. Megismételte, hogy a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettség elmulasztása a Pp. 252. § (2) bekezdésének alkalmazását indokolja. Azt is megismételte, hogy a részítéletből nem derül ki, hogy mely keresetről döntött az elsőfokú bíróság. Sérelmezte, hogy a perben nem volt anyagi pervezetés, nem volt bírói közrehatás sem. A korábbi perrel nem érintett kereseti kérelmek vonatkozásában az eljáró bíró a tárgyalást minden előzmény nélkül berekesztette. Az eljárás hibájának tekintette, hogy a részítélet írásba foglalására két hónap után került sor, az iratokat az elsőfokú bíróság csak a fellebbezés benyújtását követően másfél hónap múlva terjesztette fel. Hangsúlyozta, hogy az a körülmény, hogy egy magánszemély adatvédelem terén egy bankkal szemben pert indít, nem minősülhet joggal való visszaélésnek. Utalt az 1.Pkf.25.854/2018/5. számú végzésére, amelyben az ítéltábla előírta a korábbi perrel nem érintett kereseti kérelmek érdemi elbírálását, amelyre nem került sor. Az előzetes döntéshozatali eljárással kapcsolatosan hivatkozott a Pp. 155/A. § (2) bekezdésére. Hivatkozott arra is, hogy az alperes a felperessel szemben 10 alaptalan eljárást kezdeményezett, amelyből 9 büntetőeljárás volt. Egyetértett azzal, hogy új elsőfokú tanács kijelölése nem szükséges.

[18] Álláspontja szerint kérelmei érdemi elbírálása elmaradt, magatartása a perindítással nem visszaélésszerű. Hangsúlyozta, hogy a Pp. 3. § szerinti kioktatás hiánya lényeges eljárási szabálysértés, mert jogi képviselő nélkül járt el, mindössze a tárgyalásokon képviselte ügyvéd. A korábbi ítélet a megállapítási kérelmek vonatkozásában csak a alperes egyes tisztességes joggyakorlás megállapításának megsértésére irányuló kereseti kérelmek elbírálására vonatkozott. Az EU 95/46-os Adatvédelmi Irányelve közvetlenül horizontálisan is hatályos. Az EU 95/46-os Adatvédelmi Irányelv szerinti normákat minden magyar adatkezelő köteles betartani, és minden magyar bíróságnak ezen normák fényében kell a döntését meghozni. Nem hozhat olyan bírói döntést, amely ezen irányelvvel ellentétes. A 2018. május 25-től alkalmazandó GDPR 2016. május 25. napjától már a hatályos jog részét képezi, csak a szankciókat még nem kell alkalmazni. Utalt e körben az Európai Bíróság 1963. február 5-i Van Gend en Loos ügyben hozott ítéletére. Az Adatvédelmi Irányelv közvetlen alkalmazhatósága tekintetében a 2011. november 24-én C-468/10. és C-469/10. számú ítéletekre. Fenntartotta az előzetes döntéshozatali eljárással összefüggésben felhozott érveit, mert álláspontja szerint az elsőfokon eljáró bíróság kötelezettsége annak vizsgálata, hogy az Info tv. 14. § és 15. § összhangban áll-e az Irányelv rendelkezéseivel a betekintési, tájékoztatási, másolati és hozzáférési joga tekintetében. Ennek elmulasztása súlyos eljárási hiba. Utalt arra, hogy egy másik személyiségi jogi perben bebizonyosodott, hogy

rendelkezésre állnak olyan kamerafelvételek, amikről az alperes azt állította, hogy azokat törölték.

[19] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú részítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság olyan eljárási szabálysértést nem követett el, amely a részítélet hatályon kívül helyezését indokolná. Hivatkozott az 1/2014. (VI. 30.) PK véleményre miszerint a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettség megsértése önmagában nem szolgálhat alapul a hatályon kívül helyezésre. Fenntartotta, hogy a részítélettel érintett kereseti kérelmek jogkérdésben való döntést indokoltak, ezért szükségtelen lett volna a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatás. Utalt arra, hogy a bíróság a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve. Álláspontja szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a 18 db megállapítási kereset elutasításához nem szükséges bizonyítás felvétele. A Ptk. 2:43. § e) pontjára a felperes kizárólag a XIV/1. számú kereseti kérelme c) pontjában hivatkozott. Az itt kért zárolási kötelezettség állítólagos megsértése valósága esetén sem eredményezné az emberi méltóság megsértését. E körben érdemben a 2017. október 4-i alperesi válaszlevélre utalt, amely önmagában cáfolja a zárolás elmulasztását. A további kereseti kérelmek másolat kiadására és betekintés biztosítására vonatkoztak, amelyekre az alperes nem kötelezhető. Álláspontja szerint sérelemdíj csak jogellenes adatkezelés következtében előálló személyiségi jogsérelem miatt lenne megítélhető, de a tájékoztatási kötelezettség esetleges elmulasztása ilyennek nem minősülhet, hivatkozott az Info tv. 3. § 10. pontjára. Amennyiben az ítéltáblának az elsőfokú bíróságtól eltérő anyagi jogi álláspontja lenne a részítélet hatályon kívül helyezését ez sem indokolná. Előadta, hogy az alperes több kereseti kérelem vonatkozásában is hivatkozott a felperes rosszhiszemű perlekedésére. Hivatkozott e körben a felperes 2017. október 19-i keresetlevelének egyes számú mellékletére. Az ebben foglaltak alátámasztják, hogy a felperes személyes sértettsége vezet retorziós jellegű jog gyakorlásához. Utalt arra, hogy a részítélettel nem érintett kereseti kérelmet már nem a jelen részítéletet hozó tanács tárgyalja, ezért indokolatlan a más eljáró tanács kijelölésére vonatkozó indítványa is.

[20] Arra is hivatkozott, az elsőfokú részítélet megfelelően tartalmazza az elbírált kereseti kérelmeket, amelyeket a törvényszék tartalmuk szerint csoportosított. Hivatkozott arra, hogy a jelen eljárásra a korábbi Pp. rendelkezései az irányadók, ezért anyagi pervezetés és bírói közrehatás nem volt szükséges. Álláspontja szerint a korábbi ítélet jelen részítélet megállapításával egyezik a tekintetben, hogy a megállapításra irányuló kérelmek és a másolat biztosítására irányuló kérelmek a perben alkalmazandó jogszabályok alapján teljességgel alaptalanok. Az előzetes döntéshozatali eljárással kapcsolatosan hivatkozott a 2018. január 19-i ellenkérelmében foglaltakra. Ezen túlmenően a felperes 2017. november 9-i indítványát a felperes nem rendelte a részítélettel érintett egyetlen kereseti kérelméhez sem. Az legfeljebb a jelenleg is folyó eljárásban bír relevanciával. Hivatkozott arra is, hogy önmagában nem tekinthető joggal való visszaélésnek az adatalanyi kérelmek előterjesztése, a felperes azonban rendre alaptalan kérelmeket terjesztett elő. Utalt arra is, hogy a korábbi perben a felperes már „mindent” kért, ami az alperesnél van. Megemlítette, hogy a felperes több feljelentést is tett alpereshez tartozó személyek ellen, de mindegyik büntetőeljárás megszüntetésre került bűncselekmény hiányában.

[21] A fellebbezés túlnyomó részben alaptalan.

[22] A másodfokú bíróság elsősorban azt rögzíti, hogy a felperes fellebbezése kizárólag az elsőfokú részítélet hatályon kívül helyezésére irányult. Az ítéltábla ezért a fellebbezési kérelem korlátaira tekintettel azt vizsgálta, hogy az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges-e a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése, illetve olyan bizonyítási eljárás lefolytatására van-e szükség, ami a másodfokú eljárás kereteit meghaladja [Pp. 252. § (2) és (3) bekezdés].

[23] Alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy az elsőfokú bíróság a kérelmeit nem megfelelően értelmezte a részítéletben. Önmagában az a körülmény, hogy nem annak tulajdonított jelentőséget, hogy melyek kapcsolódtak a korábbi perben előterjesztett kérelmeihez és melyek voltak újak nem eredményez eljárási hibát. Ennek a per megszüntetése tárgyában hozott végzésnél volt jelentősége, figyelemmel a Pp. 157. § e) pontjára és a 130. § (1) bekezdés d) pontjára.

[24] A Pp. 213. § (1) bekezdése és 221. § (1) bekezdésében foglalt követelmény alapján sürgősségű minden egyes keresetről a keresetlevélben használt szerkezetet követve kérelmenként külön-külön indokolást kifejteni, amennyiben a kérelmek tartalmilag azonos érvelést tartalmaznak. Azt a felperes sem vitatta, hogy kérelmei egyrészt az általa állított jogsérelmek bírósági megállapítására vonatkoztak, másrészt az alperesnek arra való kötelezésére, hogy a személyes adatai kezeléséről való tájékoztatást az adatok kiadása – eredetben, illetve másolatban – a betekintés biztosítása útján valósítsa meg, megjelölt adatokat zároljon, fizessen sérelemdíjat. Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az alperes a perben irányadó Info tv. rendelkezéseinek megfelelően járt el a felperes tájékoztatásra irányuló kérelmeinek teljesítése során, adatok kiadására, betekintés biztosítására, adatok zárolására vonatkozó kötelezettségének egyrészt eleget tett, másrészt a felperes által igényelt módon arra nem kötelezhető. Ugyancsak kifejtette indokait arról is, hogy a jogsértés bírósági megállapítására vonatkozó felperesi kereset miért alaptalan, erre vonatkozóan a felperes fellebbezése érvelést nem is tartalmaz. A sérelemdíj iránti kereset elutasítását is indokolta azon túlmenően is, hogy a felperes keresetét jogalap hiányában utasította el. Az elsőfokú részítélet ezért a Pp. 206. § (1) bekezdését nem sérti.

[25] Ugyancsak nem indokolja az elsőfokú részítélet hatályon kívül helyezését az, hogy a felperes előzetes döntéshozatal iránti kérelméről az elsőfokú bíróság nem döntött, mert a Pp. 155/A. § (2) bekezdésének esetleges sérelme sem indokolja az egész eljárás megismétlését, új határozat hozatalát. Az elsőfokú bíróság érdemi döntéséből következően a felperes ezirányú kérelmét az elsőfokú bíróság nem találta indokoltnak, ezzel a másodfokú bíróság is egyetértett.

[26] A felperes kérelme elsősorban azon álláspontja alátámasztására irányult, hogy a 95/46/EK (Adatvédelmi) Irányelv a nemzeti bíróságok előtt közvetlenül hivatkozható, az Info tv. 14. § és 15. § az Irányelvben foglaltakkal nem harmonizál. A másodfokú bíróság megítélése szerint azonban az Irányelv nem válthat ki hatást horizontális viszonyokban. A Szerződés 288. cikke szerint valamely Irányelv csak tagállamokra vonatkozhat, önmagától nem hozhat létre kötelezettségeket magánszemélyekre nézve, és az Irányelv rendelkezésére nem lehet a magánszeméllyel szemben hivatkozni. A felperes arra helytállóan hivatkozott, hogy a Van Gend en Loos ügyben hozott ítéletben a bíróság azt rögzítette, hogy az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 12. cikke közvetlen hatállyal bír, és a jogalanyok számára olyan egyéni jogokat keletkeztet, amelyeket a nemzeti bíróságoknak védelemben kell részesíteniük. Ha azonban az Irányelvek hatályát kiterjesztenék a magánszemélyek közötti viszonyok területére is, akkor megszűnne a különbség a Rendelet és az Irányelv között, ami nem lenne összeegyeztethető a korlátozott eseti felhatalmazottság elvével, mely kiterjed a jogi forma megválaszthatóságára is. Az nem vitás, hogy tagállamoknak kötelezettsége, hogy az Irányelvben meghatározott eredményeket elérjék, megtegyenek minden megfelelő általános vagy különös intézkedést e kötelezettség teljesítésének biztosítása érdekében. Ez a kötelezettség a bíróságokra is vonatkozik, a nemzeti bíróságnak saját nemzeti jogát az Irányelv szövegének és céljának fényében kell értelmeznie. Ez a kötelezettség fennáll függetlenül attól, hogy az alkalmazandó jogszabályok az Irányelvet megelőzően vagy azt követően kerültek elfogadásra.

Előzetes döntéshozatali eljárás azonban csak akkor kezdeményezhető, ha a jogvitában valamely uniós jogi rendelkezés értelmezése vagy érvényességének kérdése tekintetében szükséges iránymutatás. Ilyen szükség jelen eljárásban nem merült fel. A felperesnek az adatfeldolgozás és az adatok szabad áramlásával összefüggő kérdésben a EU bírósága már hozott döntést (C-468/10. és C-469/10. egyesített ügy ún. ASNEF/FECEMD döntés), amely egyébként az Info tv. 6. § (1) bekezdését érintette, ebben a körben a felperesnek keresete nem volt. A közvetlen hatály kérdése a fent kifejtettek alapján ugyancsak nem kíván előzetes döntéshozatalt. A tájékoztatási jog tartalmával kapcsolatos felperesi kérdésfelvetés ténylegesen nem a közösségi jog értelmezésére vonatkozott, hanem annak megállapítására, hogy az irányadó magyar jog nem felel meg a közösségi jog által védett alapelveknek. A nemzeti jog értelmezése azonban nem az Európai Bíróság, hanem a nemzeti bíróságok hatáskörébe tartozik (EBH2016. M.21.).

[27] A fellebbezésben hivatkozott a felperes arra is, hogy az elsőfokú bíróság az Info tv. 22. § (1) bekezdésben meghatározott soronkívüliségre vonatkozó szabályokat megsértve járt el. Ez a körülmény azonban még ha megállapítható is, akkor sem eredményezheti a részítélet hatályon kívül helyezését, mert a döntés érdemére nem hat ki. A felperes a perben az eljárás elhúzódása miatt kifogást terjesztett elő, amelyet a másodfokú bíróság 8.Pkif.25.639/2020/2. számú végzésével elutasított.

[28] Ugyancsak alaptalan a felperes hivatkozása a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti kötelezettség elmulasztása tekintetében. Helytállóan hivatkozott az alperes fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a Pp. 3. § (3) bekezdés szerinti tájékoztatási kötelezettség megsértése önmagában nem szolgálhat alapul a hatályon kívül helyezésre; ezt csak a konkrét eljárásjogi szabályok sérelme alapozhatja meg. Ezen jogszabályhely alapelvi rendelkezés, amely nem alkalmazható olyan generálklauzulaként, amellyel a konkrét ügy egyedi tényállásától függetlenül bármely hatályon kívül helyezés megindokolható. [1/2014. (VI. 30.) PK vélemény] A perben a bíróság jogkérdésben hozott döntést, bizonyításra szoruló tények nem merültek fel, ezért a bizonyítási teher „kiosztására” sem volt szükség.

[29] A Pp. 3. § (2) bekezdésében foglalt kötöttség miatt érdemben a másodfokú bíróság arra mutat rá, hogy az elsőfokú bíróság az érdemi döntéshez szükséges mértékben a tényállást teljeskörűen feltárta, a vonatkozó jogszabályok körét helytállóan határozta meg, azokból okszerű következtetéseket levonva, jogszabálysértés nélkül hozta meg döntését. A másodfokú bíróság megítélése szerint jelen per eldöntésénél nem annak volt alapvető jelentősége, hogy a felperes hogyan gyakorolja az Info tv.-ben biztosított jogát, hanem annak, hogy az alperes ezen törvényben rögzített kötelezettségeinek eleget tett-e, adatkezelésével a felperesnek okozott-e sérelmet, a felperes által hivatkozott sérelmek olyan nem vagyoni sérelmek-e, amelyek sérelemdíjjal kompenzálhatók. Az elsőfokú bíróság érdemi döntése az elbírált keresetek tekintetében a jogszabályi előírásoknak megfelelt. Azt csak megjegyzi a bíróság, hogy a felperes a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kereseti kérelmet nem terjesztett elő, sérelemdíj iránti igényét alapvetően az Info tv. 23. § (2) bekezdésére alapította. Az adatkezelési szabályok megsértése azonban automatikusan nem eredményez személyiségi jogsértést. A XV/1. számú kereseti kérelménél csak megjelölte a Ptk. 2:43. § e) pontját, de a jogsértés mibenlétét nem fejtette ki.

[30] Alappal sérelmezte azonban a felperes a fellebbezésben azt, hogy a permegszüntetéssel nem érintett keresetekről a részítéletben nem döntött teljeskörűen az elsőfokú bíróság.

[31] A Pp. 213. § (1) bekezdése szerint az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben, illetőleg a 149. § alapján egyesített perekben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. A (2) bekezdés szerint a bíróság egyes kereseti kérelmek felől vagy a kereseti kérelemnek önállóan elbírálható egyes részei felől külön ítélettel (részítélet) is határozhat, ha

ebben a vonatkozásban további tárgyalásra nincs szükség, és ha a többi kereseti kérelem vagy a beszámítási kifogás eldöntése végett a tárgyalást el kell halasztani. A részítélet a később hozott ítélettel a beszámítási kifogásra, illetőleg a viszontkeresetre vonatkozó tárgyalás eredményéhez képest hatályon kívül helyezhető, vagy megfelelően módosítható.

[32] A perben az elsőfokú bíróságnak a pert részben megszüntető végzés figyelembevételével kellett a felperes egyes kereseteiről döntenie. Nem tekinthető a részítélet felülbírálatát akadályozó tényezőnek, hogy a döntéssel érintett egyes kereseteket a rendelkező rész nem tartalmazza, amennyiben valamennyi elutasításra kerül. Elegendő az indokolásban felsorolni, megjelölni a kereseteket oly módon, hogy egyértelműen megállapíthatóak legyenek a döntés okai. A felsorolt kérelmek csoportosítása sem tekinthető eljárási hibának, amennyiben azok logikai úton követhetők. A részítéletből megállapítható módon tartalmilag összetartozó kérelmek külön-külön indokolása sem szükséges, amennyiben azokra azonos indokok vonatkoznak. Az elsőfokú bíróság részítéletében a felperes kereseteit megfelelő számozással, a 2019. január 30-án előterjesztett beadvány alapján vette számba, röviden ismertette azok lényegét. A X/1/A-G. megjelölés nyilvánvaló elírás, az helyesen a felperes XI/1/A-G. számú keresetét jelenti.

[33] A keresetek felsorolásából azonban hiányzik a X/1. számon előterjesztett. Az elsőfokú bíróság ki is emelte, hogy e tekintetben – az I/5. és I/6. számú kérelmekkel együtt – az alperesnek a per megszüntetésére irányuló kérelme nem alapos, ezen kérelmek érdemi elbírálása is szükséges. A felperes ezen keresete annak megállapítására irányult, hogy az alperes megsértette az adatbiztonság követelményét, mert nem tett eleget azon kérésének (2019. október 19. felperesi beadvány I. sz. Melléklet 5. pont), hogy az kutaknál történt tömeges adatlopás miatt tájékoztassa a személyes adatait érintő intézkedéséről, az adatvédelmi incidens kezelésének mibenlétéről. Nem tájékoztatta arról, mely személyes adatait érintette a lopás, tett-e büntető feljelentést, mi az ügy pontos státusza. Ezzel az alperes megsértette a felperes banktitoknak is minősülő személyes adatainak kezelésére vonatkozó szabályokat. Kérte igazságügyi informatikai szakértő kirendelését is. Az alperes pedig azzal védekezett, hogy az kúthálózatához kötődő adatvédelmi incidens kapcsán nem adatkezelő.

[34] Ezen kereseti kérelem a felperes egyéb tájékoztatásra irányuló kérelmétől tartalmában eltért, az alperes védekezése is más irányú volt. A felperesnek továbbá szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványa is volt. Az elsőfokú bíróságnak ezért az általánosságban a tájékoztatási joggal kapcsolatos indokai nem tekinthetők ezen keresettel összefüggő indokoknak. A részítélet indokolásában a kereset megjelölése jelöli ki a döntés kereteit. Megállapítható, hogy a X/1. számú keresetet az elsőfokú bíróság részítéletében nem vette számba, amiből az következik, hogy arról érdemben nem döntött, annak felülbírálatára sem kerülhet sor. Az elsőfokú eljárás szabályainak ezen lényeges sérelme a másodfokú eljárásban nem orvosolható.

[35] Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét az elbírált keresetek tekintetében a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta, a X/1. számú kereset vonatkozásában a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság részítéletét a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte e körben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására, újabb határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárás során az elsőfokú bíróságnak az alperes védekezésére figyelemmel kell döntenie a kereset megalapozottsága tárgyában, amennyiben szakértő kirendelésére nem kerül sor külön indokolni szükséges a bizonyítási indítvány elutasítását.

[36] Mivel a felperes fellebbezése túlnyomó részben alaptalan volt, ezért a részítélettel jogerősen eldöntött kereseti kérelmek tekintetében a felperes köteles a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján, az ügyvédi munkadíjból álló perköltséget megfizetni, melynek mértékét a bíróság az 5.000.000 forintos perértékre

tekintettel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[37] A hatályon kívül helyezett rész tekintetében a bíróság a peres felek perköltségét a Pp. 252. § (4) bekezdés alapján megállapította figyelemmel az annak alapjául szolgáló 600.000 forintos perértékre. Annak elrendelésére azonban az eljárás jelenlegi szakaszában nem volt szükség, hogy az elsőfokú eljárást más tanács tárgyalja.

[38] Az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2021. május 20.

Végzné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Tóth Gabriella s.k.
bíró